ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Heleny Mörtlové a přísedících Mgr. Radky Radošové a Josefa Jahna v hlavním líčení konaném dne 12. ledna 2023 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[redacted]

je vinen, že

1. přesně nezjištěného dne v období od měsíce července 2017 do 26. 8. 2019 v obci [redacted] okres Tábor, v domě čp. [redacted] v místě svého bydliště, v obývacím pokoji domu v jednom případě, pod příslibem povolení návštěv kamarádek, přiměl poškozenou nezletilou [redacted] narozenou [redacted] aby se svlékla donaha a lehla si na gauč, kde ji po dobu asi 10 minut osahával na prsou a svými prsty penetroval pochvu,

2. v přesně nezjištěných dnech v období nejméně od 20. 4. 2017 do 20. 4. 2018 v obci [redacted] okres Tábor, v domě čp. [redacted] v místě svého bydliště, v obývacím pokoji nebo v ložnici nejméně v osmi případech pod příslibem zakoupení kola a počítačových her, přiměl poškozeného nezletilého [redacted] narozeného [redacted] ke vzájemné masturbaci, poškozeného osahával a vykonal s ním oboustranný orální pohlavní styk,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

přičemž oba poškození jsou dětmi tehdejší manželky obžalovaného [redacted] nyní [redacted] narozené [redacted] žil s nimi ve společného domácnosti, podílel se na jejich výchově a byl mu znám jejich věk,

3. v době od 22:00 hod. dne 11. 9. 2021 do 08:20 hod. dne 12. 9. 2021 v obci [redacted] – část [redacted] na volně přístupném pozemku u domu čp. [redacted] nezjištěným předmětem rozbil skleněnou výplň levých zadních dveří u zaparkovaného osobního vozidla tov. zn. [redacted] RZ [redacted] vnitřní klikou otevřel dveře, vnikl do vozidla, které prohledal, z přihrádky před sedadlem spolujezdce odcizil osvědčení o registraci vozidla č. [redacted] v hodnotě 100 Kč, potvrzení o zákonném pojištění vozidla a servisní knihu v originálním koženkovém obalu, čímž poškozenému [redacted] způsobil odcizením věci škodu ve výši 100 Kč a poškozením vozidla škodu ve výši nejméně 4 100 Kč,

4. v přesně nezjištěné době ve dnech 16. nebo 17. 9. 2021 v obci [redacted] okres Tábor, vyzvedl z poštovní schránky na domě čp. [redacted] v místě svého bydliště písemnou zásilku odeslanou Okresním státním zastupitelstvím v Táboře, označenou spisovou značkou ZN 72/2021 a adresou [redacted] zásilku otevřel, přestože věděl, že mu není určená, přečetl si obsah písemnosti, znovu ji zalepil a předal tehdejší manželce [redacted]

5. v období od 15. 7. 2021 do 29. 9. 2021 v obci [redacted] v místě svého bydliště v domě čp. [redacted] přechovával 15 mg látky ipamorelin a 50 mg látky GHRP-6, což jsou látky podle nařízení vlády č. 454/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za látky s anabolickým a jiným hormonálním účinkem a jaké je jejich větší množství, a co se pro účely trestního zákoníku považuje za metodu spočívající ve zvyšování přenosu kyslíku v lidském organismu a za jiné metody s dopingovým účinkem, ve znění účinném do 31. 12. 2021, uvedené v příloze č.1 písm. B b bod 2., přičemž se jedná se o peptidy, které stimulují produkci růstového hormonu, látka ipamorelin není v České republice registrovaná a látka GHRP-6 má silný anabolický účinek a je používána pouze pro laboratorní výzkum, čehož si byl obžalovaný vědom,

6. v době nejméně od 3. 3. 2019 do 23. 9. 2021 v obci [redacted] i na jiných místech v tabletu zn. [redacted] přechovával elektronický soubor pojmenovaný [redacted] obsahující 5 fotografií zobrazující dívky zjevně mladší osmnácti let ve vyzývavých polohách s obnaženými pohlavními orgány a na jedné fotografii při pohlavním styku s dospělým mužem,

7. dne 13. 4. 2020 v obci [redacted] v místě svého trvalého bydliště v domě čp. [redacted] videokamerou svého mobilního telefonu zn. [redacted] natočil videozáznam zobrazující jeho tehdejší manželku [redacted] narozenou [redacted] při pohlavním styku se psem, tento videozáznam si uložil v paměti uvedeného mobilního telefonu,

tedy

1. - 2.
jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a uvedený čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřené jeho dozoru,

3.
přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal vloupáním,

4.
úmyslně porušil tajemství jiné písemnosti při poskytování poštovní služby,

5.
neoprávněně ve větším množství přechovával látku s anabolickým a jiným hormonálním účinkem za jiným než léčebným účinkem,

6.
přechovával elektronické pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

7.
vyrobil elektronické pornografické dílo, které zobrazuje pohlavní styk se zvířetem,

čímž spáchal

1. - 2.
zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

3.
přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku,

4.
přečin porušení tajemství dopravovaných zpráv podle § 182 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

5.
přečin výroba a jiné nakládání s látkami s hormonálním účinkem podle § 288 odst. 1 trestního zákoníku,

6.
přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku,

7.
přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody ve výměře **42 (čtyřicet dva) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci,** a to:

- tabletu zn. [redacted] a mobilního telefonu zn. [redacted] které se nacházejí v depozitu Hlavního velitelství vojenské policie – 21. skupina kriminální služby Tábor
- třech lahviček s označením látky ipamorelin registrovaných pod č. 282300/21 a dvou lahviček s označením GHRP-6 registrovaných pod č. 282271/2021, které jsou uloženy v režimovém skladu Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Plavská ulice, České Budějovice.

Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku tyto propadlé věci připadají státu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozenému [redacted] se sídlem [redacted] částku 4 200 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy v podobě duševních útrap:

- nezletilé poškozené [redacted] narozené [redacted] trvale bytem [redacted] okres Tábor, ve výši 70 000 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15% ročně od 14. 1. 2023 do zaplacení

- nezletilému [redacted] narozenému [redacted] trvale bytem [redacted] okres Tábor, ve výši 100 000 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 15% ročně od 14. 1. 2023 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný v hlavním líčení zcela bez výhrad a nátlaku, tedy svobodně a vážně prohlásil svou vinu všemi jednáními, která mu byla obžalobou kladena za vinu. Současně označil za tzv. nesporné skutečnosti týkající se místa, času, způsobu spáchání těchto jednání a případně i vzniklého následku. Obžalovaný souhlasil i s právní kvalifikací těchto jednání tak, jak je užila obžaloba. Za souhlasného stanoviska státní zástupkyně soud postupem podle § 206c odst. 4, 6 trestního řádu toto prohlášení viny obžalovaného přijal. Vzhledem k přijetí prohlášení viny soudem neobsahuje odůvodnění tohoto rozsudku závěry ve vztahu k vině obžalovaného a k právní kvalifikaci jednání, jež jsou mu kladena za vinu. Dokazování v hlavním líčení probíhalo v omezeném rozsahu, a to výlučně k otázce, jaký trest má být obžalovanému uložen, a také ve vztahu k uplatněným nárokům na nemajetkovou újmu ze strany nezletilých poškozených. Pokud jde o nárok na náhradu škody uplatněný [redacted] k tomu dokazování probíhat nemuselo, neboť jak státní zástupkyně, tak obžalovaný označili mimo jiné za nespornou skutečnost, v jaké výši vznikla tomuto poškozenému protiprávním jednáním obžalovaného škoda.

2. Při úvahách o trestu postupoval soud podle zásad uvedených v ustanoveních § 38 a § 39 trestního zákoníku a posuzoval existenci polehčujících a přitěžujících okolností tak, jak jsou tyto definovány v ustanoveních § 41 a § 42 trestního zákoníku. Zvláště bylo také přihlédnuto k tomu, že obžalovaný prohlásil vinu v plném rozsahu a označil za tzv. nesporné všechny rozhodné skutečnosti týkající se jednání, jež mu byla kladena za vinu. Obžalovanému dále výrazně polehčuje, že až do spáchání trestné činnosti vedl zcela bezúhonný život. Trestné činnosti nyní lituje a tvrdí, že ji páchal, protože hodně pil alkohol.

3. S ohledem na závažnost sexuálně motivované trestné činnosti spáchané obžalovaným vůči dvěma nezletilým dětem, ale i větší počet dalších trestných činů, jež jsou obžalovanému dále kladeny za vinu, dospěl podepsaný soud k závěru, že na obžalovaného nelze již působit jinak, než trestem represivní povahy, byť jde o trest, který je až dosud bezúhonnému obžalovanému ukládán jako jeho první trest. Uložení trestu nespojeného s přímým odnětím svobody by v případě obžalovaného bylo nepřiměřeně mírnou reakcí na jeho protiprávní jednání, byť až do páchání posuzované trestné činnosti byl osobou zcela bezúhonnou. Obžalovanému musel být ukládán trest úhrnný ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť trest je ukládán za více sbíhajících se trestných činů. Nejpřísnějším z nich je právě zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku, za který dovoluje trestní zákoník uložit trest odnětí svobody od 2 do 10 let. Nelze však při ukládání trestu přehlédnout, jakým závažným způsobem obžalovaný zasáhl do sexuálního a osobního života obou nezletilých dětí, které navíc v době, kdy na nich obžalovaný trestnou činnost páchal, byly svěřeny jeho dozoru, byť to samo o sobě je samozřejmě znakem skutkové podstaty předmětného zločinu. Ukládal-li soud ovšem trest za celkem 6 trestných činů

různé povahy či charakteru, byť obžalovaný v hlavním líčení prohlásil vinu, což je nepochybně poměrně významný posun oproti řízení přípravnému ve způsobu jeho obhajoby, ani tak nemohl být podle názoru soudu uložen trest mírnější povahy. Jako plně odpovídající všem zákonným kritériím s přihlédnutím k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného byl zvolen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 42 měsíců. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Vedle trestu odnětí svobody byl obžalovanému za splnění zákonných podmínek uvedených v ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložen také trest propadnutí věci ohledně ve výroku tohoto rozsudku specifikovaných věcí, které jsou podle vyjádření obžalovaného v jeho vlastnictví. Šlo zcela nepochybně o tzv. nástroje trestné činnosti tak, jak má na mysli citované zákonné ustanovení.

4. V adhezním řízení soud rozhodoval o několika uplatněných nárocích poškozených. Nárok na náhradu škodu uplatnil řádně a včas poškozený [redacted] a to v částce 4 200 Kč. Obžalovaný v rámci svého prohlášení viny učinil nesporným, že tomuto poškozenému vznikl shora uvedený následek v podobě škody na jeho majetku jednak odcizením a jednak poškozením věcí, proto bylo možno uzavřít, že tato majetková škoda vznikla tomuto poškozenému v důsledku protiprávního jednání obžalovaného. Proto byl tento nárok poškozenému postupem podle § 228 odst. 1 trestního řádu v plném rozsahu přiznán.

5. Za oba nezletilé poškozené uplatnil jejich zmocněnec nároky na nemajetkovou újmu v podobě tzv. duševních útrap.

6. Právní oporu mají tyto uplatněné nároky v následujících ustanoveních občanského zákoníku. Podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním, kdy takové zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Podle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnosti odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Podle § 2957 občanského zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou podle zákona úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použití lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozené se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody.

7. Sám obžalovaný při svém výslechu v podstatě i uznal, že by poškozenými uplatněné částky z tohoto právního titulu měl zaplatit. Oba uplatněné nároky mají právní oporu v ustanovení § 2956 občanského zákoníku a souvisejí s neoprávněným úmyslným zásahem obžalovaného do přirozených práv obou poškozených, tedy nezletilých dětí. U obou poškozených obžalovaný velmi negativně a velmi zásadním způsobem zasáhl do jejich práva na ochranu života a soukromí, do jejich intimního života. Obžalovaný naprosto vědomě nerespektoval čest, důstojnost a právo na ochranu svobody nezletilých poškozených, které zahrnuje mimo jiné i právo na suverénní rozhodování se o vlastním sexuálním životě. Soud si je vědom toho, že pro stanovení výše peněžní satisfakce za duševní útrapy není nikde stanoveno žádné pevné pravidlo či způsob výpočtu jako je tomu například v případě bolestného. Existují však jisté okolnosti, dle kterých má být uplatněný nárok posouzen či posuzován, přičemž jedním z nich je závažnost vzniklé újmy a dalším jsou okolnosti, za kterých k porušení práv nezletilých došlo. U obou poškozených lze uzavřít, že obžalovaný byl v době páchání trestné činnosti vůči nim v podstatě osobou z jejich bezprostředního rodinného prostředí, protože žil jako jejich nevlastní otec s jejich matkou ve společné domácnosti. Nezletilá poškozená se stala obětí jeho sexuálně motivovaného trestné činu ze strany obžalovaného ve věku pouhých 9 let, nezletilý poškozený pak ve věku 12 let, navíc v jeho případě bylo toto jednání opakované. Pro oba nezletilé nutně muselo být takové chování obžalovaného velmi nepříjemné a stresující. Ani jeden z poškozených pak ničím nepřispěl k tomu, aby se vůči nim obžalovaný takto choval či zachoval. Jejich spoluzavinění je tedy vyloučeno.

Obzvláště nezletilá poškozená nemohla nijak jednání obžalovaného vůči ní pochopit. Obžalovaný se vůči poškozeným jednání dopouštěl, když zneužil svého postavení v rodině a pod příslibem různých činností či obstarání věcí, které poškozeným dal, pokud budou jeho jednání trpět či snášet. Zcela nepochybně je nutné pohlavní zneužití hodnotit jako velmi stigmatizující záležitost, neboť skutečnost, že se někdo stal obětí sexuálně motivovaného trestného činu na něj velmi negativně dopadá a může působit a zpravidla i působí negativně v jeho budoucím životě, když konečné dopady nelze předem ani odhadnout či posoudit. Pro takovou oběť je i nepříjemné pomyšlení na to, že se o takové záležitosti dozví nebo může dozvědět okolí a že i to ji poznamená, zpravidla negativně, v jejím dalším životě. Nelze rovněž opomenout tzv. sekundární viktimizaci obětí sexuálně motivovaných trestný činů, které musí tyto čelit, a to v případě, když vypovídají o předmětných nepříjemných událostech před orgány činnými v trestním řízení. I to samozřejmě nepříjemně dopadá do jejich psychického života. S veškerou argumentací zmocněnce poškozených stran toho, jaká psychická újma byla oběma poškozeným způsobena, obsaženou v písemně uplatněných nárocích na náhradu nemajetkové újmy, tedy nelze nic jiného než jen souhlasit.

8. Pokud jde o výši uplatněného nároku, poškozená [redacted] uplatnila částku 70 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení, poškozený [redacted] částku 100 000 Kč rovněž se zákonným úrokem z prodlení. Ani v jednom případě neshledal soud, že by jimi uplatněné nároky byly nepřiměřeně vysoké, a to ani v případě, vezme-li se v úvahu, že obžalovaný bude povinen hradit oba současně. U poškozeného [redacted] je nárok zcela oprávněně požadován ve vyšší částce, neboť sexuálně motivované jednání obžalovaného vůči němu se několikrát opakovalo. Přiznané nároky nejsou v současné době pro obžalovaného ani likvidační, obžalovaný je může zcela nepochybně hradit ve splátkách.

9. Jde-li o uplatněný zákonný úrok z prodlení, ten plně odpovídá zákonným kritériím a nařízení vlády č. 351/2013 Sb., jímž se stanoví výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, proto byl oběma poškozeným jako příslušenství jejich pohledávky beze zbytku přiznán.

10. Zbývá dodat, že nároky přiznané v adhezním řízení podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou pro poškozené exekučními tituly v případě, že obžalovaný svou povinnost k náhradě škody nebude plnit dobrovolně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout
a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny
c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel,

osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 trestního řádu).

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 12. ledna 2023

Mgr. Helena Mörtlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině právní moci dne 23.03.2023 změna ve výroku o trestu viz rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře ze dne 23. 3. 2023 č.j. 14To 34/2023-647 a je vykonatelné dne 23.03.2023. Připojení doložky provedla Martina Skopcová dne 06.04.2023.